

1. PROTECCIÓ DE DADES. (NOTÍCIES).

Ordenen Google que done **direccions de llocs Internet, no dades**

18/03/2006 - 17:44
IBLNEWS, **AGÈNCIES**

Un jutge federal va negar el divendres una petició **govern** dels Estats Units perquè la firma Google entregara dades sobre les paraules clau que els seus usuaris utilitzen en la xarxa, però sol·licitarà a la companyia que brinde algunes **direccions** electròniques.

El jutge James Ware, de l'estat de Califòrnia, va dir en el seu **fallada** que les consideracions de privacitat de Google amb els seus usuaris **ho van portar** portar a rebutjar la petició del Departament de Justícia.

"La petició que busca ordenar Google que entregue dades de busques dels seus usuaris és rebutjada", va escriure Ware.

El Fiscal General dels Estats Units, Alberto González, havia notificat a Google que havia d'entregar dades que el govern volia per a integrar un cas sobre pornografia infantil en Internet.

"L'orde li dóna al govern el que probablement necessitava, no el que volia", va dir Andy Serwin, un expert en lleis i autor del "Manual de lleis sobre Màrqueting d'Internet".

Durant una audiència el dimarts en el tribunal, el govern va reduir el nombre de busques que sol·licitava a 50.000 **direccions** d'Internet i 5.000 paraules de busca dels milions o potencialment milers de milions de la petició inicial.

"La cort concedix la sol·licitud del govern de 50.000 **direccions** d'Internet (URL, Uniform Resource Locators per les seues sigles en anglés), de la base de busques de Google", va dictaminar el jutge, referint-se al catàleg de documents que formen el cor del seu servici de busca, el més utilitzat a nivell mundial.

El jutge va dir que les 50.000 **direccions** eren una xifra rellevant per a la seua utilització en un estudi estadístic que el govern està desenrotllant per a defendre la constitucionalitat d'una llei federal contra la pornografia infantil en Internet.

"Les expectatives sobre privacitat d'alguns usuaris de Google podrien no ser raonables, però no obstant podrien tindre un sensible impacte en la manera que es percep Google i conseqüentment en la seua freqüència d'ús", va dir Ware.

En la seua decisió, el magistrat va anotar "tres interessos vitals" que necessiten ser considerats en el cas: interès nacional, informació sobre marques **registrades** i preocupació

per la privacitat.

Ware va dir que donada la importància de Google en el negoci de busques d'Internet, el govern hauria de tindre almenys alguna informació.

"Com Google té la major part del mercat, l'estudi del govern podria veure's significativament obstaculitzat si no té accés a alguna informació del buscador més utilitzat", va explicar el jutge.

2. PROGRAMARI LLIURE. (NOTÍCIES).

2.1 Richard Stallman: Microsoft "prohibix la cooperació i la solidaritat social"

19/06/2006 - 21:35
IBLNEWS, AGÈNCIES

Richard Stallman, fundador del programari lliure, ha apuntat en Sant Sebastià que els sistemes privats com Microsoft "prohibixen la cooperació i la solidaritat social". Stallman ha qualificat el seu projecte com una "lluïta per la llibertat que es pot perdre o guanyar", però que tracta d'anar contra un sistema "injust" que a més genera "impotència".

Stallman, que va participar en unes jornades organitzades per la Càtedra Sánchez Macés de la Universitat del País Basc, va detallar que un dels avantatges del programari lliure és la "voluntat de l'usuari".

Va explicar que tots els usuaris deuen tindre les llibertats d'executar programes com desitgen, canviar el codi font i distribuir còpies i versions modificades. Si fóra el contrari, seria "injust", va apuntar. Stallman va advocar per la idea de "eliminar el mal social" que ocasiona el programari privatiu ja que pretén "prohibir la solidaritat" i "castigar" als que compartixen.

L'objectiu últim que persegueix és "alliberar completament el ciberespai i a tots els seus habitants", va ironitzar el llicenciat en Física per la Universitat de Harvard.

A més, va insistir en el fet que el programari lliure sol estar disponible gratuïtament en Internet, o a preu del cost de la distribució a través d'altres mitjans. No obstant això no és obligatori que siga així i, encara que conserve el seu caràcter de lliure, pot ser venut comercialment.

"No volem imposar la cooperació sinó donar la possibilitat de compartir sempre que es desitge", va afegir Stallman, que va comentar que la seua filosofia pot aplicar-se a altres àmbits com és el cas de la música.

2.2 Milers de programes gratuïts estan disponibles en la xarxa

08/04/2006 - 17:06
IBLNEWS, **AGÈNCIES**

Processadors de text, eines de disseny gràfic i milers de jocs estan disponibles gratuïtament en la xarxa Internet permet tindre tot a l'abast de la mà. Potents buscadors com Google o Yahoo! Localitzen la informació que **necessitem** rastrejant milers de milions de pàgines i tot això en un obrir i tancar d'ulls.

No obstant això, mentre solem recórrer habitualment a estes eines per a localitzar informació ens dóna molt més **inconvenient** el seu ús per a trobar alguna aplicació gratuïta o de baix cost que ens permetia substituir a aquelles amb què estem habituats a treballar.

A la immensa majoria dels usuaris ens costa instal·lar programes que desconeixem i que són de vegades excel·lents eines que poc o **res** han de desitjar dels seus homòlegs que es troben en les **botigues** comercials.

Jo, per exemple, **ús** des de fa anys una eina de retoc fotogràfic **cradat** Paint Shop Pro, creat per la firma Jasc i ara propietat de Corel. És un excel·lent substitut del Photoshop i encara que no posseeix totes les prestacions del prestigiós programa d'Atovó si que em soluciona el meu treball diari. A més, en la web es troben milers de pàgines d'entusiastes d'esta eina que amb els seus **plugins**, efectes, trucs, milloren el meu coneixement sobre el producte i les habilitats que puc fer amb este.

Reconec que no és un cas molt normal.

És molt més comú instal·lar versions **crackeadas** o piratejades d'aplicacions de Microsoft, **Atovó**, ... que un pot abaixar-se d'emule o **bittorrent** i dels que coneixem el seu funcionament. El risc és en certa manera menor, encara que **reconozcámolos** clarament estem Violant la llicència d'estos programes i cometent un acte delictiu, segons el Codi Penal o la nova llei de Propietat intel·lectual.

A més, i és un element molt important a tindre en compte, si **usem** una còpia il·legal és possible que no **podem** instal·lar les actualitzacions que solucionen problemes de seguretat o que milloren el comportament del programa

Per a començar

Un primer consell, per a començar, és recórrer a llocs especialitzats com Softonic.Com, **tucows.com**, **shareware.Com** o **download.Com** (els dos últims en anglés) per a trobar noves aplicacions gratuïtes o de cost econòmic. Estos **portals** analitzen el programari i lo "puntuen", incloent comentaris d'altres usuaris que **ho han** provat, **la qual cosa** pot ser un referent molt important a l'hora de triar qual **descarreguem**.

Un altre punt a favor seu és que generalment tenen l'última versió i els paquets estan escanejats per a evitar trobar-nos en el seu interior amb sorpreses desagradables com a virus o codis maliciosos.

Hi ha molts altres llocs. Per exemple, en català **trobem** Softcatala.Net l'espai web d'esta associació que tradueix al català programari lliure (per a Linux, Mac i Windows) i on podem trobar des de navegadors a processadors de text en este idioma.

Tot gratis

Si hi ha un processador de textos que s'ha guanyat el reconeixement dels usuaris i professionals este és "Microsoft Word". No obstant això, no és l'únic i no sempre és el més útil para segons que **ho vullguem**. En Windows (i gratis) tenim el "Bloc de Notes", una simple ferramenta de text, o un poc més complet el també gratuït "Worpad" que ens permet utilitzar distints tipus de fonts i per descomptat realçar el text amb negretes o cursives. Worpad guarda els documents en format "rtf", sent este tipus de fitxer perfectament compatible amb Word o altres processadors del mercat.

Però hi ha també una altra opció. OpenOffice.Org. Esta *suite*, desenvolupada per la comunitat de codi obert, incorpora un processador de textos, un **full** de calcule i una ferramenta per a crear presentacions.

La *suite*, que és gratuïta, és totalment compatible amb els formats propietaris de "Office" i és un bon substitut per a esta costosa ferramenta de Microsoft.

OpenOffice 2 està a disposició en múltiples plataformes, no sols Windows, i hi ha també versions en desenes d'idiomes, inclòs l'espanyol, català, basc i gallec.

Pàgines Web

Hi ha també alternatives gratuïtes o de baix cost per a qui desitja crear pàgines Web personals i no pot costejar-se programes de preu mitjà com FrontPage o alt,com [dreamweaver](#).

En el mercat hi ha molts programes gratuïts per al desenvolupament de pàgines Web. No obstant això, molts d'ells són dèbils en la seua interfície de l'usuari, donant per fet que l'usuari domina el llenguatge HTML. **Recomanem**, sempre buscar aquelles ferramentes que incloguen l'opció d'edició en mode WYSIWYG (el que veus és el que és) i que, al mateix temps, **podem** interactuar amb el codi font de la pàgina que estem creant.

NVU (pronunciat, en anglés, com '**N-view**', para a "*new view*") és un complet sistema per a editar pàgines web que combina la gestió de tots els arxius del **lugar** web i la facilitat d'ús del WYSIWYG (de l'anglés "What You See Is What You Get") per a l'edició.

El Nvu està dissenyat per a ser extremadament senzill d'usar, convertint-se en l'**erramienta** ideal per a aquells usuaris d'ordinadors sense massa **conocimientos** tècnics que volen crear una web atractiva i d'aspecte professional sense necessitat conèixer el HTML o els detalls de la programació web. Es troba disponible per a Linux i Windows i a més en castellà i català traduït per Softcatalà.

Fa pocs dies Google va presentar la seua pròpia ferramenta de creació de pàgines Web per als usuaris que posseïsquen un **compte** de Gmail. Google Page Creator permet a més publicar en Internet la pàgina i emmagatzemar informació per 100 MB, suficient **espai** com per a publicar gran quantitat de fotos i textos, per exemple.

Molt més senzill i sense editor WYSIWYG és el clàssic AOLPress. Encara que **va ser** desenvolupat en 1996, este amable editor està encara a disposició en llocs com a Web Page central o bé Aolpress .

Amb versions compatibles amb els sistemes operatius Windows i Macintosh, AOLPress és tan fàcil d'usar com un processador de textos normal. Li falten algunes de les noves tecnologies, però és més que suficient per al desenvolupament d'una pàgina Web simple.

Recorda també que la majoria dels processadors de textos et permeten crear i editar arxius com de costum, podent guardar-los després com a pàgines Web, no obstant això cal tindre present i és un tema a

tindre en compte que solen carregar el codi amb tot tipus de tags el que provoca que la grandària del fitxer siga molt superior al dels creats per ferramentes específiques. No obstant això, si **només** volem crear una pàgina de tant en tant podem explorar esta possibilitat (o l'excel·lent que incorpora OpenOffice) i ens estalviarem tindre una altra aplicació instal·lada en el nostre equip.

Disseny gràfic

Blender: 3D: Estem davant d'un programa de modelatge, animació i render 3D. Blender podria fer ombra a prestigioses aplicacions com 3D Studio o Lightwave.

Encara que en un principi es puga tindre la sensació d'estar davant d'un programa difícil de manejar i amb una interfície poc familiar, la veritat és que en la web oficial del programa els seus creadors posen a disposició de tot el món vídeo tutorials (més de 6 hores), tutorials en format web i a més **venen** material imprès de gran qualitat. Els punts destacats de l'aplicació són: gran varietat de ferramentes i **funcions** de modelatge, cinemàtica inversa, sincronització de so, un editor de poses, un potent motor de render intern i **suport** per a altres motors de render externs gratuïts com Yafaray.

Quelcom molt original és que incorpora la possibilitat de crear jocs en temps **real** quasi sense nocions de programació. Els resultats obtinguts amb Blender són realment espectaculars.

Inkscape: dibuix vectorial

Inkscape podria rivalitzar i ser un substitut de Freehand, Illustrator o Corel Draw en un futur no molt llunyà. Es tracta d'un programa molt jove (v. 0.41), no obstant ja hui en dia reuneix un gran nombre de ferramentes habituals en aplicacions d'este tipus.

Posseïx una interfície clara i austera. Entre les seues característiques són de destacar: la ferramenta per a **vectoritzar** imatges i que usa l'estàndard SVG com a format natiu. En allò que s'ha relacionat a les ferramentes de dibuix: inclou formes bàsiques, traçats, degradats, capes, text unit a traçats, **corbes** de Bezier, etc. Pot importar un gran nombre de formats com EPS, JPG, PNG, BMP, Postscript i TIFF.

Un dels punts forts d'Inkscape és que a més d'oferir ajuda i manuals en espanyol, el programa està disponible en este idioma.

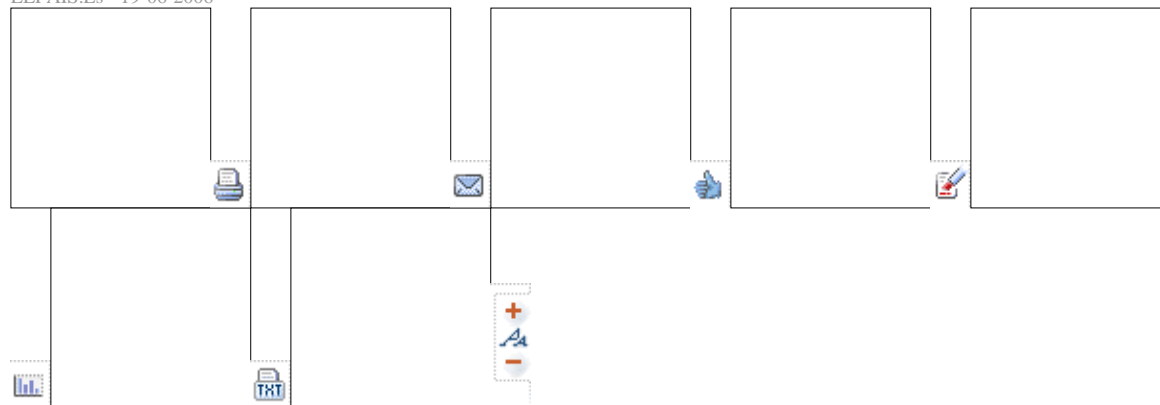
3. VIDEOJOCOS. (NOTÍCIES).

3.1 Huit estats dels EUA volen que la violència en els

videojocs es debata en el Congrés

Demanen que es restringisca l'accés dels menors als jocs amb contingut **violent** o sexualment explícit

EFE - Nova York
ELPAIS.ÉS - 19-06-2006

Imatge del videojoc *El padri*

Darrere de la firma del governador d'Oklahoma, Brad Henry, són ja huit els lideres estatals que recolzen el projecte de llei sobre la violència en els videojocs, que ha iniciat el seu camí cap al congrés d'EUA.

A més del governador d'Oklahoma, els de St. Louis, Indianápolis, Washington, Illinois, Michigan, Califòrnia i Minesota, pretenen convertir el conegut com a projecte HB3004 en una nova llei que restringisca l'accés dels menors als jocs amb contingut **violent** o sexualment explícit.

"La violència en els videojocs ha crescut de manera èpica. Els pares tenen la responsabilitat última del que fan o **veuen** els seus fills, i este projecte de llei els oferix la possibilitat de controlar més de prop a quins jocs juguen els seus fills", va explicar Henry en un comunicat.

En l'altra trinxera s'ha apostat l'Entertainment Programari Association (EIXA), que defén que el projecte xoca directament contra la primera esmena de la constitució dels EUA, que defén la llibertat d'expressió i de premsa.

L'EIXA ha interposat diverses demandes contra la proposta, que, en la majoria dels casos, ha sigut considerada com inconstitucional, excepte a Califòrnia, on encara està en estudi, i Minesota i Oklahoma, on el procés judicial acaba de començar.

I la polseguera ha arribat al Congrés, on va motivar la passada setmana una primera reunió del Subcomité d'Energia i Comerç.

Durant la reunió, els membres de la instància, encapçalaments pel congressista per l'estat d'Utah, Jim Matheson, van criticar la labor dels distribuïdors, que no impedeixen que els jocs per a adults -amb una "M" en la seua caràtula- arriben a les mans de menors.

Sol·licitar el DNI

Matheson defén que en els punts de venda al públic s'hauria de sol·licitar un document d'identitat als compradors quan vullguen adquirir un joc qualificat com "M", a més de dures sancions a aquells distribuïdors que no **ho complisquen**.

"L'Única cosa que demanaré és que els compradors hagen de presentar un document d'identitat quan vullguen adquirir un joc qualificat com "M" o per a adults", va assenyalar Matheson.

Joshua Fairfield, professor de dret de la Universitat d'Indiana, va advertir en la cadena CNBC que "el 80% dels videojocs estan qualificats per a adults", i que entre els més venuts destaquen "els d'acció", amb el 31% del total.

En la seua proposta, el congressista Matheson proposa un nou sistema de qualificació per edats més clar, enfront de l'actual "elaborat per la pròpia indústria".

En resposta, l'Entertainment Programari *Rating* Board (ESRB), encarregada de l'avaluació i qualificació dels jocs, defén la seua classificació i assegura que per als seus experts és impossible avaluar cada un dels mas d'1.100 jocs que **ixen** al mercat cada any.

La polèmica sobre els continguts violents i sexuals en els videojocs va nàixer fa quasi un any, quan en el joc "Grand Theft **Interlocutòria**: Sant Andreas" es va descobrir "Hot Coffe", un xicotet joc sexual que ni la pròpia companyia pareixia conèixer i que podia ser activat pels usuaris.

Eixe descobriment va provocar una investigació federal que va acabar amb la retirada d'algunes còpies del joc, a què ha acompanyat la polèmica des de la seua eixida al mercat pels seus continguts extremadament violents.

La sèrie "Grand Theft **Interlocutòria**", coneguda per permetre als jugadors cometre tot tipus de crims virtuals, ha marcat un fita en la indústria i s'ha convertit en la millor franquícia del sector als EUA, amb unes vendes que superen els 1.000 milions de dòlars. Segons alguns analistes, la controvèrsia, unida a la incertesa sobre les videoconsoles de nova generació, ha provocat que les vendes de videojocs abaixaren un 10% al maig, tot i que encara és una indústria molt rendible, que en 2005 va generar 12.600 milions de dòlars.

3.2 Una ajuda per a triar videojoc

L'Associació Espanyola de Distribuidors i Editors de Programari d'Entreteniment dóna alguns consells de cara a la compra de jocs este Nadal

AGÈNCIES / ELPAIS.És - Madrid
ELPAIS.És - 28-12-2005

Els videojocs s'han convertit en un dels regals més sol·licitats pels menors d'edat, però moltes vegades els que han de comprar-los desconeixen si el seu contingut és adequat per a l'edat del xiquet. L'Associació Espanyola de Distribuidors i Editors de Programari d'Entreteniment (**adiu-se**) arreplega en un codi de conducta una sèrie de consells bàsics sobre la compra i **consum** responsable a fi de protegir els drets de la infància.

La indústria europea del programari d'entreteniment desenrotlla des de fa quatre anys un codi d'autoregulació **crídat** PEGI (sigles per a *Pa European 'Game' Information*), que estableix una classificació per edats per a videojocs. Des de la seua implementació a l'abril del 2001, s'han classificat atenent al seu contingut més de 2000 videojocs, no havent-se produït cap reclamació en la valoració assignada.

Però molts consumidors no coneixen este codi o ignoren el seu significat, per **la qual cosa adiu-se** realitza algunes recomanacions encaminades a evitar que els menors accedisquen a continguts inapropiats per a la seua edat. La guia elaborada per **adiu-se** no entra a valorar el consum ni els continguts de videojocs expressament catalogats com aptes per a majors d'edat, al considerar-los com una opció d'oci per a persones adultes. Se centra exclusivament en els videojocs destinats a menors, que cada vegada demanden més este tipus d'oci i especialment en dates de consum elevat com són el Nadal.

Compre productes identificats

Entre les mesures a adoptar de cara a la compra, i al consum posterior, d'un videojoc, els distribuïdors aconsellen, entre altres mesures: informar-se prèviament sobre els continguts del joc que sol·licita el menor, fixar-se en l'edat recomanada per part del fabricant, adoptar també criteris responsables respecte a la limitació de temps, alternança amb altres jocs o amb l'estudi i procurar jugar amb ells.

La primera cosa que s'ha de tindre en compte és la identificació correcta del producte, que ha d'estar catalogat segons edats, així com la informació prèvia del seu contingut. La guia desaconsella la compra de videojocs pirata i en el 'top manta' més enllà de les seues implicacions legals, per ser més difícil la seua catalogació, així com de les simulacions de videojocs que existixen en Internet, que no tenen cap control.

El paper dels pares

Els pares han de jugar, en tot cas, un paper fonamental en l'elecció dels jocs, esforçant-se per conèixer el que entreté els seus fills i invertint temps a jugar amb ells. **Adiu-se** recomana que imposen criteris responsables respecte a la limitació del temps, alternança amb l'estudi, etc.

"La responsabilitat de pares i educadors és clara a l'hora d'afavorir el correcte ús dels videojocs per part dels seus fills, sent responsables del seu control, així com de la interacció amb continguts adequats per a la seua edat", explica Carlos Esglésies, secretari general de l'organització.

3.3 **Ix** un videojoc en internet consistent a matar immigrants

02/05/2006 - 22:19
IBLNEWS,AGÈNCIES

Disparar contra mexicans que intenten entrar il·legalment a Estats Units, en particular si es tracta d'una dona embarassada amb dos fills, són algunes de les principals metes d'un nou videojoc en internet, llançat en ple debat migratori a Washington.

"Només hi ha un únic però simple objectiu en este joc, no cal deixar-los entrar (per la frontera entre Mèxic i Estats Units) !No importa a quin preu!", anuncia el videojoc, el títol del qual Patrulla de la frontera, té els colors verds, blanc i roig, de la bandera mexicana.

Sobre un desert ple de cactus, el jugador es transforma en un guàrdia fronterer i armat amb una pistola, ha d'assassinar **tants** clandestins com puga.

Els objectius contra els quals disparar es descriuen clarament: una "dona conilla" representa a una mexicana embarassada amb dos fills, un "nacionalista mexicà" a un home armat fins a les dents, i un "traficant de droga" a un altre carregant tones de **fulls** de cannabis.

Uns 88 il·legals, **cridats** "esquenes mullades" pel fet que **travessen** a nade el Riu Gran que separa a Mèxic de l'Estat de Texas (sud), desfilen en pocs segons.

Un cartell "Benvingut a Estats Units", per davall d'una bandera adornada amb l'estrela de David, amb una fletxa que indica la direcció a "una oficina d'obres socials", està clavat en la frontera.

El violent joc acaba amb l'interrogant: "Llavors Paco, vas obtindre la targeta verda?", fent referència al permís de residència nord-americana.

Diverses organitzacions han eixit a protestar pel joc cibernètic. Els creadors d'este tipus de videojocs "presenten el mexicà o a un negre com un traficant de droga. **Ho tracten** com un criminal el que és de per si deplorable. Però ací és diferent, ataquen persones innocents com la mare embarassada i els seus fills", va dir a AFP Gabriela Lemus, de la Lliga de Ciutadans Llatinoamericans Units, (LULAC, per les seues sigles en Anglès).

El joc Patrulla de la frontera és un vehicle cap al "racisme", però una proposta així "només pot atraure a les persones que compartixen este sentiment", va opinar Peter Vorderer, professor de comunicació i psicologia a Los Angeles (Califòrnia, oest).

Este videojoc **va ser** posat en internet per llocs racistes o **homófobos** que "qualifiquen a grups específics, com a les mexicanes, de 'conilles'", va dir.

Este tipus de jocs racistes sempre va existir, però Patrulla de la Frontera se "integra un poc a l'actualitat a causa del debat" sobre la immigració als Estats Units, segons el professor.

S'estima que uns 12 milions d'indocumentats residixen als Estats Units. El president del país, George W. Bush, va dir el dimarts que sis milions de persones **van ser** detingudes des de 2001 tractant de creuar la frontera.

Un acord bipartidista recolzat per Bush i per una majoria en el Senat proposa augmentar la seguretat fronterera, atorgar visats de treball temporals a estrangers i legalitzar i obrir un camí a la ciutadania a part dels indocumentats que viuen en el país de manera il·legal des de fa més de dos anys.

L'acord està estancat en el Senat des del 7 d'abril, però diversos legisladors esperen aconseguir un compromís perquè hi haja una votació abans que acabe maig.

3.4 'Dones desesperades' serà també un videojoc

25/03/2006 - 18:25
IBLNEWS, AGÈNCIES

La companyia Bona Vista Games va dir el divendres que té plans de traure al mercat esta tardor un joc de vídeo basat en la coneguda sèrie de televisió "Dones desesperades".

En el videojoc, els jugadors es posaran en el paper d'una nova ama de casa que pot descobrir o provocar nous escàndols en Wisteria Lane, el carrer aparentment perfecte on es desenrotlla la trama.

L'actriu Brenda Strog, que interpreta la veu de la difunta *Mary Alice Young* en la sèrie, va ser contractada per a tindre un personatge semblant en el joc de vídeo. S'estan realitzant negociacions amb altres figures del programa, va dir una portaveu de Bona Vista Games, una empresa de Walt Disney.

Liquid Entertainment desenrotllarà el joc. La firma també és responsable de la creació del joc per a ordinadors "Dragonshad".

4. ENTORN MULTICULTURAL (NOTÍCIES).

4.1 Internet fomenta les relacions socials i **potència** la integració de les persones en la vida diària

14/02/2006 - 21:46
IBLNEWS, **AGÈNCIES**

Un nou estudi realitzat per Pew Internet i la Universitat de Toronto ha descobert que, lluny d'aïllar a les persones en el ciberespai, Internet fomenta les relacions socials i **potència** la integració de les persones en la vida quotidiana. La realitat és que les relacions socials tradicionals estan evolucionant al ritme de les noves tecnologies de la informació i les comunicacions i que, en este context, el correu electrònic, els telèfons mòbils i la missatgeria instantània, adquirixen progressiva importància a l'hora d'articular les relacions socials. Internet no ha de ser considerada no obstant això com l'única via usada per a relacionar-se amb altres persones.

Internet reforça els llaços socials, segons l'estudi The Strength of Internet Ties (La força dels llaços d'Internet) que acaben de realitzar els sociòlegs de la Universitat de Toronto, Jeffrey Boase i Barry Wellman, així com Llig Rainie i John Horrigan, del Pew Internet Project.

L'estudi assenyala així mateix que el correu electrònic s'ha convertit en una forma suplementària de comunicació, sense arribar a substituir a altres mitjans, així com que les persones que usen el correu electrònic almenys una vegada a la setmana per a comunicar-se amb els seus familiars i amics, són un 25% més propicis a tindre una trobada presencial amb ells en eixe mateix període de temps. Esta xifra és inclús major entre els que usen el telèfon mòbil.

L'estudi demostra com Internet ajuda a construir el capital social dels internautes, ja que permet fabricar xarxes socials sòlides encara que estiguen geogràficament disperses. El ciberespai no s'està construint per tant en detriment d'altres relacions socials de proximitat com les familiars, assenyala l'estudi, ja que si per a un nord-americà **mig** el nombre de persones amb què manté **relacions** estretes és de 35, en el cas dels internautes esta **mitja puja** a 37 persones.

Les xarxes que rodegen els internautes no poden considerar-se decoratives, ja que les utilitzen cada vegada amb més freqüència per a consultar els amics abans de prendre decisions importants. Això fomenta el recurs a Internet per a aconseguir informació necessària per a l'adequada decisió: el 29% dels enquestats reconeix que la Xarxa ha jugat un paper crucial almenys en una decisió important en els últims dos anys, **la qual cosa** representa a 60 milions de nord-americans.

Decisions vitals

A més, el nombre de nord-americans que ha acudit a la xarxa per a prendre decisions vitals ha crescut un terç des de 2002, assenyala l'estudi. Posa de manifest també que, en contra del que puga paréixer, Internet **exercix** un paper social benèfic en un món construït en el que denomina "individualisme **redcèntric**" (**networked individualism**), és a dir, una xarxa construïda al voltant de cada **cibernauta** a la que acudix a la cerca d'altres persones o d'ajuda, segons els casos.

La investigació posa de manifest així mateix que el correu electrònic no disminueix la comunicació telefònica o els contactes regulars amb altres persones. Destaca com especialment significatiu que les

comunitats tradicionals, que reuniten veïns o persones que senzillament viuen en la mateixa ciutat, estan donant **pas** a noves comunitats socials el vincle de la qual no és el barri o la ciutat, sinó Internet.

És a través de la navegació per Internet o de l'ús del correu electrònic, que estes noves comunitats de persones augmenten les seues capacitats de relacions socials. La constatació és que les persones, com més es comuniquen entre si, major **ús** fan d'Internet.

És important notar, assenyala l'estudi, que els llaços socials dels nord-americans actuals es construeixen de diferents maneres. Les **trobades** personals concertades telefònicament continuen sent importants, però les noves tecnologies de la comunicació, com el correu electrònic, els telèfons mòbils i la missatgeria instantània, adquireixen progressiva importància a l'hora d'articular les relacions socials. Internet no ha de ser considerada per tant com l'única via usada per a relacionar-se amb altres persones.

Correu electrònic

L'estudi destaca que en la mesura que augmenten les xarxes socials, es fa més difícil la comunicació entre els seus membres. Si una xarxa té 50 membres, la mitjana és contactar amb la mitat d'ells regularment a través del telèfon. Si la xarxa és de 20 membres, els contactes habituals els concentren 15 d'ells.

El correu electrònic ha millorat este nivell de comunicació tradicional, ja que a mesura que augmenten les xarxes socials, el percentatge de comunicacions setmanals no sols no disminueix, sinó que possibilita l'establiment d'un 20% de llaços profunds i significatius entre els seus membres, ha determinat este estudi.

Les dades d'este estudi **van ser** obtinguts en dos onades d'enquestes. La primera es va desenrotllar a febrer-març del 2004 i va comprendre a 2.200 adults nord-americans. La Segona va tindre lloc entre els mesos de febrer i març del 2005 i va comprendre a 2.201 adults nord-americans.

Quan **se'ls va preguntar** sobre l'impacte d'Internet en la grandària de les seues xarxes socials, el 31% va destacar que la xarxa havia augmentat significativament els seus llaços socials, mentres que només el 2% va assenyalar que havien disminuït. El 30% va respondre així mateix que Internet havia augmentat els seus **trobades** casuals amb altres persones i només el 2% va assenyalar que estes **trobades** casuals havien disminuït després de l'ús d'Internet. El 28% va assenyalar finalment que havien augmentat els seus llaços íntims i només el 1% que havien disminuït.

Nova lectura d'Internet

Este estudi **contradiu** altres anteriors que assenyalaven a Internet com un dels factors d'aïllament social. Fa ara un any es va donar a conèixer un estudi realitzat per la Universitat de Stanford segons el qual l'ús d'Internet hauria provocat que els nord-americans estiguen cada vegada menys disposats a veure amics o a passar més temps amb la família.

Este estudi era continuació realitzat pel mateix equip en 2000 segons el qual Internet promovia l'aïllament personal entre internautes. Quatre anys després, els especialistes van assenyalar que per cada hora que algú passa en Internet, es reduïx en 23 minuts i **mig** el temps de contacte personal amb companys de treball, família i amics, i es reduïx en 8,5 minuts el temps dedicat a dormir. L'estudi de Stanford assenyalava així mateix que la major part del temps que la gent passava en internet, es dedicava a jugar.

La publicació de l'informe de Pew Internet obliga a una nova lectura dels efectes socials d'Internet. És veritat que les dades, tant dels estudis del 2002 i 2005, com els divulgats ara, es referixen únicament a ciutadans nord-americans, però en teoria poden considerar-se vàlids per a altres continents, per **la qual**

cosa el **cibernauta** comença a perdre una imatge de persona aïllada i aliena a la realitat, per a convertir-se en una persona moderna que usa la tecnologia per a viure millor la seua vida **real**.

4.2 Internet fomenta les relacions socials i **potència** la integració de les persones en la vida diària

14/02/2006 - 21:46
IBLNEWS, **AGÈNCIES**

Un nou estudi realitzat per Pew Internet i la Universitat de Toronto ha descobert que, lluny d'aïllar a les persones en el ciberespai, Internet fomenta les relacions socials i **potència** la integració de les persones en la vida quotidiana. La realitat és que les relacions socials tradicionals estan evolucionant al ritme de les noves tecnologies de la informació i les comunicacions i que, en este context, el correu electrònic, els telèfons mòbils i la missatgeria instantània, adquirixen progressiva importància a l'hora d'articular les relacions socials. Internet no ha de ser considerada no obstant això com l'única via usada per a relacionar-se amb altres persones.

Internet reforça els llaços socials, segons l'estudi The Strength of Internet Ties (La força dels llaços d'Internet) que acaben de realitzar els sociòlegs de la Universitat de Toronto, Jeffrey Boase i Barry Wellman, així com Llig Rainie i John Horrigan, del Pew Internet Project.

L'estudi assenyala així mateix que el correu electrònic s'ha convertit en una forma suplementària de comunicació, sense arribar a substituir a altres mitjans, així com que les persones que usen el correu electrònic almenys una vegada a la setmana per a comunicar-se amb els seus familiars i amics, són un 25% més propicis a tindre una trobada presencial amb ells en eixe mateix període de temps. Esta xifra és inclús major entre els que usen el telèfon mòbil.

L'estudi demostra com Internet ajuda a construir el capital social dels internautes, ja que permet fabricar xarxes socials sòlides encara que estiguen geogràficament disperses. El ciberespai no s'està construint per tant en detriment d'altres relacions socials de proximitat com les familiars, assenyala l'estudi, ja que si per a un nord-americà **mig** el nombre de persones amb què manté **relacions** estretes és de 35, en el cas dels internautes esta **mitja puja** a 37 persones.

Les xarxes que rodegen els internautes no poden considerar-se decoratives, ja que les utilitzen cada vegada amb més freqüència per a consultar els amics abans de prendre decisions importants. Això fomenta el recurs a Internet per a aconseguir informació necessària per a l'adequada decisió: el 29% dels enquestats reconeix que la Xarxa ha jugat un paper crucial almenys en una decisió important en els últims dos anys, **la qual cosa** representa a 60 milions de nord-americans.

Decisions vitals

A més, el nombre de nord-americans que ha acudit a la xarxa per a prendre decisions vitals ha crescut un terç des de 2002, assenyala l'estudi. Posa de manifest també que, en contra del que puga paréixer, Internet **exercix** un paper social benèfic en un món construït en el que denomina "individualisme **redcèntric**" (**networked individualism**), és a dir, una xarxa construïda al voltant de cada **cibernauta** a la que acudix a la cerca d'altres persones o d'ajuda, segons els casos.

La investigació posa de manifest així mateix que el correu electrònic no disminuïx la comunicació telefònica o els contactes regulars amb altres persones. Destaca com especialment significatiu que les comunitats tradicionals, que reunixen veïns o persones que senzillament viuen en la mateixa ciutat, estan donant **pas** a noves

Comunitats socials el vincle del qual no és el barri o la ciutat, sinó Internet.

És a través de la navegació per Internet o de l'ús del correu electrònic, que estes noves comunitats de persones augmenten les seues capacitats de relacions socials. La constatació és que les persones, com més es comuniquen entre si, major ús fan d'Internet.

És important notar, assenyala l'estudi, que els llaços socials dels nord-americans actuals es constrüxen de diferents maneres. Les trobades personals concertades telefònicament continuen sent importants, però les noves tecnologies de la comunicació, com el correu electrònic, els telèfons mòbils i la missatgeria instantània, adquirixen progressiva importància a l'hora d'articular les relacions socials. Internet no ha de ser considerada per tant com l'única via usada per a relacionar-se amb altres persones.

Correu electrònic

L'estudi destaca que en la mesura que augmenten les xarxes socials, es fa més difícil la comunicació entre els seus membres. Si una xarxa té 50 membres, la mitjana és contactar amb la mitat d'ells regularment a través del telèfon. Si la xarxa és de 20 membres, els contactes habituals els concentren 15 d'ells.

El correu electrònic ha millorat este nivell de comunicació tradicional, ja que a mesura que augmenten les xarxes socials, el percentatge de comunicacions setmanals no sols no disminüix, sinó que possibilita l'establiment d'un 20% de llaços profunds i significatius entre els seus membres, ha determinat este estudi.

Les dades d'este estudi van ser obtinguts en dos onades d'enquestes. La primera es va desenrotllar a febrer-març del 2004 i va comprendre a 2.200 adults nord-americans. La Segona va tindre lloc entre els mesos de febrer i març del 2005 i va comprendre a 2.201 adults nord-americans.

Quan se'ls va preguntar sobre l'impacte d'Internet en la grandària de les seues xarxes socials, el 31% va destacar que la xarxa havia augmentat significativament els seus llaços socials, mentres que només el 2% va assenyalar que havien disminuït. El 30% va respondre així mateix que Internet havia augmentat els seus trobades casuals amb altres persones i només el 2% va assenyalar que estes trobades casuals havien disminuït després de l'ús d'Internet. El 28% va assenyalar finalment que havien augmentat els seus llaços íntims i només el 1% que havien disminuït.

Nova lectura d'Internet

Este estudi contradiu altres anteriors que assenyalaven a Internet com un dels factors d'aïllament social. Fa ara un any es va donar a conèixer un estudi realitzat per la Universitat de Stanford segons el qual l'ús d'Internet hauria provocat que els nord-americans estiguen cada vegada menys disposats a veure amics o a passar més temps amb la família.

Este estudi era continuació realitzat pel mateix equip en 2000 segons el qual Internet promovia l'aïllament personal entre internautes. Quatre anys després, els especialistes van assenyalar que per cada hora que algú passa en Internet, es reduïx en 23 minuts i mig el temps de contacte personal amb companys de treball, família i amics, i es reduïx en 8,5 minuts el temps dedicat a dormir. L'estudi de Stanford assenyalava així mateix que la major part del temps que la gent passava en internet, es dedicava a jugar.

La publicació de l'informe de Pew Internet obliga a una nova lectura dels efectes socials d'Internet. És

veritat que les dades, tant dels estudis del 2002 i 2005, com els divulgats ara, es referixen únicament a ciutadans nord-americans, però en teoria poden considerar-se vàlids per a altres continents, per **la qual cosa** el **cibernauta** comença a perdre una imatge de persona aïllada i aliena a la realitat, per a convertir-se en una persona moderna que usa la tecnologia per a viure millor la seua vida **real**.

4.3 parlamentaris europeus estudien impost a correus electrònics

27/05/2006 - 03:05
IBLNEWS, AGÈNCIES

El Parlament Europeu esta estudiant una proposta per a gravar amb impostos als correus electrònics i als missatges de text com una manera de finançament per al futur.

Un grup de treball parlamentari està analitzant la idea, **posada** sobre la **taula** pel francès Alain Lamassoure, un destacat eurodiputat del Partit Popular Europeu, el grup mes nombrós de l'Euro**Cambra**.

Lamassoure, membre de l'UMP del president francès Jacques Chirac, proposa crear un impost d'uns 1,5 **centens** d'euro (1,2 **centens** de dòlar) en els missatges de text o SMS, i carregar amb 0,00001 **centens** d'euro cada correu electrònic enviat.

"Estes són minúcies; però, **dau** els milers de milions de transaccions que es fan cada dia, suposarien uns ingressos immensos," va declarar el legislador.

Actualment, el **pressupost** de la UE es finança per mitjà d'una mescla de gravàmens duaners, ingressos per impostos al valor agregat i contribucions directes dels estats membres que es calculen segons la riquesa de cada país.

No obstant això, darrere d'una disputa d'un any sobre l'actual **pressupost** per als pròxims set anys, acordats el passat desembre, es va decidir que s'havia de canviar el mode de finançament de la UE, i s'esperen noves **propostes** per al 2008/2009.

La creació d'un "impost europeu" ha trobat **suport** entre la majoria dels 25 governs comunitaris, entre els eurodiputats i la Comissió Europea. Altres idees inclouen taxes sobre els bitllets aeris i un gravamen extra a les companyies petrolíferes.

A Itàlia, el concepte d'un imposat per enviament de correus electrònics i SMS es va considerar en el passat com un mode per a ajudar a acabar amb l'alt dèficit fiscal del país, però **va ser** àmpliament rebutjat pel govern de l'expremier Silvio Berlusconi.

Lamassoure va argumentar que, amb els milers de milions de correus electrònics i missatges de text que s'envien en tot el món, esta seria una manera simple i nova de recaptar fons a partir de les noves tecnologies.

5. ADAPTABILITAT (NOTÍCIES).

5.1 de la llavadora al mòbil

Tecnocom es reinventa: de fabricant de motors a tecnologies de la informació.

R.M.

Negocis- 18-06-2006

Fa a penes quatre anys era líder de la fabricació de motors de llavadores. Hui, Tecnocom es dedica quasi enterament a les tecnologies de la informació. La reconversió s'ha accelerat en els últims mesos amb la compra d'empreses que han multiplicat per tres la grandària de Tecnocom. Tecnocom és un exemple quasi clàssic de les conseqüències de la globalització, i de cap a on van les empreses tecnològiques darrere de l'esclat de la bombolla a principis d'esta dècada. L'antiga IB-Mei no sols ha canviat de nom i de directius, sinó d'activitat. Després de 40 anys fabricant motors de llavadores, han decidit que el seu és ara l'alta tecnologia, des de l'estés de xarxes de telefonia mòbil en el metre fins al negoci del PLC, una tecnologia que permet la transmissió de dades a través de la xarxa elèctrica. Eixa "reinvenió" de l'empresa, com la qualifica Javier Martín, el seu conseller delegat, va començar ja fa uns anys, en 1987, amb motiu de l'eixida a bossa d'IB-Mei i, sobretot, amb el canvi de denominació social en 2000 per a passar a cridar-se Tecnocom. No obstant això, va ser l'any passat quan es va produir el verdader reenfocament estratègic, amb la decisió de vendre i tancar la divisió industrial i focalitzar-se en les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). Per a passar de ser una empresa de fabricació de motors a una companyia TIC quasi de la nit al dia fa falta més que bona voluntat. Per això, el grup que presidix Ladislao Azcona s'ha llançat a una carrera d'adquisicions d'empreses en el que va d'any, amb les que ha aconseguit triplicar la seua dimensió.

Primer va ser la compra d'Eurocomercial i del grup Scorpion, firmes especialitzades en el sector de servicis de tecnologies de la informació, per un import de 16,9 milions d'euros en efectiu i accions més una quantitat variable.

Quasi immediatament després, Tecnocom ha comprat la companyia *Open Solutions* per 21 milions d'euros, dels que 14,7 milions es pagaran en metàl·lic i la resta per mitjà d'un canvi d'accions.

El conseller delegat estima que estes adquisicions permetran multiplicar per tres la xifra de negoci, situant-la de forma agregada al voltant de 150 milions d'euros, i per quatre el seu Ebitdas, que se situarà en l'exercici 2006 en l'entorn del 6% sobre la xifra de negoci

Per a digerir estes adquisicions, la companyia té dos vies. En primer lloc, la reinversió dels fons obtinguts amb les vendes de la seua divisió industrial, de participacions com les d'Amper i alguns immobles. En segon lloc, la junta de la companyia ha aprovat una ampliació de capital de 10,11 milions d'euros amb l'objectiu d'incorporar al seu accionariat als gestors de les empreses Eurocomercial, Scorpion i *Open Solutions*. En este sentit, Martín destaca l'absència de deute de la companyia abans de començar estes operacions, la qual cosa li ha permés un major marge de crèdit a l'hora d'escometre-les.

No obstant això, Tecnocom continua tenint una espina. El seu projecte estrella, el desplegament d'una xarxa que permeta parlar pel telèfon mòbil en la xarxa de **Metre** de Madrid. Metrocall, participada al 60% per Tecnocom i al 40% per **Metre** de Madrid, **va ser** l'adjudicatària del projecte en 2000.

Problemes tècnics

Se suposa que en eixe any havia de començar a funcionar ja el mòbil en algunes estacions i que el projecte estaria completat en 2003. Però els problemes tècnics i els jurídics han demorat la posada en marxa de la xarxa. A hores d'ara, a penes funcionen en alguns trams de la línia 8, la que conduïx a l'aeroport de Barajas. Però la llum es **veu** al final del túnel. El passat 8 d'abril, Metrocall va firmar per fi un conveni amb les tres operadores de telefonia mòbil -Telefónica Mòbils Espanya, Vodafone Espanya i Amena- perquè els usuaris del **metre** poguen usar este servici, **la qual cosa** beneficiarà a 615 milions de viatgers a l'any.

El **pressupost** per als tres primers anys d'este pla és de 15 milions d'euros per part de Metrocall, mentres que les operadores de mòbil aportaran 4,3 milions d'euros en concepte de lloguer i manteniment de les infraestructures. A partir de la vinent tardor, els mòbils es podran usar en tota la línia 8 i en altres 19 **estacions** de la xarxa. En 2007, el nombre d'estacions on es podrà usar el mòbil ascendirà a 110, de manera que es cobrirà el 47% de la xarxa.

L'estrella del Nou Mercat

A Tecnocom li va molt bé en **Bossa** enguany. De fet és el valor del Nou Mercat que millor comportament ha tingut en enguany. En el que va d'exercici s'ha revalorat un 52,2% i això pese que l'ampliació de capital anunciada li ha restat un poc de manxa.

L'empresa ha superat a firmes com Avanzit (+41,4%), en ple reflotament, o TPI (+17,8%), sobre que va llançar una oferta de compra la britànica Yellow.

A eixe bon comportament ha contribuït la liquiditat de l'acció i constitució d'un accionariat de referència. El consell d'administració controla el 35% del capital. El principal accionista és Ladislao Azcona, que posseïx l'11,4%.

La xifra de negocis en 2005 **va aconseguir** 65 milions d'euros, tot i que encara només el 53% de les vendes van correspondre a Tecnologies de la Informació i el 47% a la Divisió Industrial.

L'Ebitda consolidat s'ha situat en el -7% respecte a la xifra de negoci. El resultat net **va ser** negatiu, d'11,9 milers d'euros.

5.2 Bretxa digital: tres estratègies complementàries

Tres iniciatives pretenen reduir les desigualtats tecnològiques entre països amb ordinadors econòmics
FRANCIS PISANI
EL PAÍS - 18-05-2006

Tant Intel com AMD apunten primer a l'ampliació de la base d'usuaris d'ordinadors connectats a la Xarxa

El problema de la bretxa digital va nèixer amb el primer ordinador, però el primer a tractar de *resoldre-ho va ser* Negroponte amb el seu *'One laptop per child'*

INTEL ACABA d'anunciar una ofensiva per a incorporar els països del Tercer món a l'era digital amb ordinadors barats i un pla per a la connectivitat i un altre per a l'educació. **Comptem** ara amb tres estratègies per a reduir la bretxa digital basades a produir ordinadors econòmics: Intel, el seu rival AMD i la de Nicholas Negroponte, fundador del MediaLab del MIT.

Paul Otellini, president d'Intel, va anunciar durant el congrés mundial sobre tecnologies de la informació d'Austin (**Teules**) la seua intenció d'invertir 1.000 milions de dòlars en cinc anys per a millorar l'accés a la tecnologia dels països en via de desenrotllament.

El seu pla consistix a dotar als escolars amb EduWise, ordinador amb disc dur, Windows i les seues aplicacions corresponents i amb accés a la Xarxa, per 400 dòlars. En *Descobrisca el PC* proposa la construcció de sis plataformes adaptades a les diferents realitats d'estos països i, a més, ampliar la connectivitat amb WIMAX (més potent que **Wi-Fi**) i un esforç en *eformacion* per a 10 milions de professors.

Acords firmats amb Mèxic permetran l'entrega d'EduWise a 300.000 professors abans de fi d'any i 400.000 mestres seran formats abans de 2010.

Héctor Ruiz, president d'AMD, va presentar també a Austin la seua Iniciativa 50 x 15: que la mitat de la població mundial tinga accés a un ordinador en 2015. **Compte** per a això amb el Comunicador Internet Personal, un PC de 250 dòlars, accessible ja en el Carib, Turquia, Brasil, Xina i Mèxic. A més AMD fabricarà els microprocessadors de l'ordinador ideat per Negroponte.

El problema de la bretxa digital va nèixer amb el primer ordinador, però el primer a tractar de *resoldre-ho va ser* Negroponte amb el seu *One laptop per child*.

Per a aconseguir el seu objectiu, el seu equip desenrotlla una màquina de 100 dòlars (encara que hi ha dificultats d'*envol*) que funcionarà amb Linux, tindrà accés sense fil a la Xarxa i podrà realitzar quasi tot el que fan els altres ordinadors, encara que no tindrà la seua capacitat d'emmagatzemament de dades (no té disc dur, però sí que una memòria flaix de 500 MB). Un ordinador que es recarrega (obté bateria) per distints mitjans.

Més que formar mestres, **procés** lent que exclou les zones rurals, Nicholas Negroponte preferix dirigir-se directament als xiquets i confiar en ells.

"Cinc països (Tailàndia, Nigèria, Brasil, Argentina i, amb dubtes encara, Egipte) es van comprometre a comprar cinc milions de màquines en 2007", assegura Michail Bletsas responsable de connectivitat del projecte. "**Esperem** tindre prototips complets a l'estiu". Les primeres màquines seran entregades durant el primer trimestre de 2007.

Tant Intel com AMD apunten primer a l'ampliació de la base d'usuaris d'ordinadors. Bletsas recorda que ambdós empreses van començar temps arrere, encara que afig: "**Crec** que la nostra iniciativa els va portar a intensificar els seus esforços i a augmentar la seua consciència sobre que la majoria de la població mundial no té accés a la societat de la informació".

Les tres estratègies són diferents. Intel, que constata que s'està a punt d'arribar als 1.000 milions de computadores connectades, pretén vendre "els següents 1.000 milions". AMD vol connectar al 50% de la

població mundial per al 2015, i Negroponte, que tots els xiquets del planeta tinguen accés a la Xarxa com més prompte millor. El rang de preus **ho ratifica**: 400, 250 i 100 dòlars respectivament.

L'essencial, no obstant això, és probablement que són compatibles. Poc favorable al model Wintel (Windows + Intel) per al Tercer món i als telèfons mòbils suggerits per Bill Gates, Bletsas va assegurar ser "conscient que és un territori relativament verge i que múltiples **propostes** no poden fer mal".

INTEL <http://intel.Com/Intel/worldahead> 50X15 (AMD): <http://50x15.amd.Com> UN ORDINADOR PER XIQUET:
<http://laptop.Org> WCIT: www.wcit2006.Org/

5.3 Escoles sense llibres ni papers en el 2010: avança el projecte Liberscol

03/03/2006 - 13:20
NOTICIASDOT, IBLNEWS

El projecte **crídat** Liberscol apunta a eliminar l'ús de llibres i quaderns ja que oferix una plataforma centralitzada des de la qual realitzar i enviar els treballs per **email**, repassar lliçons, controlar horaris i rebre comunicacions dels docents. A més, permet que els pares controlen les inassistències i qualificacions.

La iniciativa **va ser** llançada pel ministeri d'Educació Francés fa dos anys i determina que per al 2010 hauria d'estar implementat en totes les escoles del país. Ja està a **prova** en 190 institucions educatives: 67 escoles superiors, 78 entitats de nivell mitjà i 45 primàries.

Els estudiants poden consultar la xarxa quan **ho desitgen** i, segons els defensors del pla, hi ha una resposta molt entusiasta per part del personal de les escoles. Els pares també es van declarar satisfets en especial perquè el sistema els permet controlar en detall l'assistència dels seus fills a les escoles i observar la marxa de les seues qualificacions.

Junt amb Liberscol, des de 2001 està disponible també Contact Edu, un servici creat per France TELECOM que permet, amb un simple "**click**", enviar a totes les famílies informacions sobre les activitats escolars, qüestions administratives i sobre l'**exercici** dels alumnes.

6. INDICADORS INTERNAUTES.

IBLNEWS. AGÈNCIES

Més d'1.000 milions de persones en el món tenen accés a internet, i el 25% d'ells té banda ampla o connexions d'alta velocitat, segons una enquesta de l'empresa [eMarketer](#).

L'informe assenyala que la marca dels 1.000 milions **va ser aconseguida** a finals de 2005, i prop de 250 milions de llars tenen connexions de banda ampla.

L'empresa va estimar que, d'eixes persones, 845 milions usen internet de forma regular.

Estats Units continua sent el número u quant als usuaris de la xarxa, amb 175 milions, i amb 43,7 milions de llars amb banda ampla.

Llatinoamèrica és la regió amb major creixement quant a l'accés a la banda ampla, amb un 70% d'increment en els usuaris. Però té només 70 milions de persones amb accés a internet.

Àsia-Pacífic és la regió amb més usuaris (315 milions) i amb més accés a banda ampla, amb **prop** del 40% de les llars del món que usen eixa connexió.

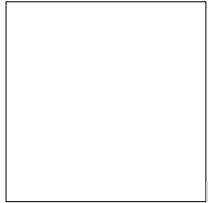
Europa té 233 milions d'usuaris de la xarxa i 55,2 milions de llars amb banda d'ampla. En comparació, Xina **va registrar** 111 milions d'usuaris i 34,1 milions de llars amb connexions d'alta velocitat.

L'informe es va basar en diverses enquestes del sector i dades de la Unió Internacional de Telecomunicacions i l'Organització de Cooperació Econòmica i Desenvolupament.

7. ACCESSIBILITAT.

7.1 L'accessibilitat web: una assignatura

pendent

PABLO PRIESCA
ELPAIS.ÉS - 10-05-2006

L'accessibilitat web està de moda, i benvinguda siga una moda que té com a objectiu facilitar l'accés a Internet a tots els ciutadans, especialment d'aquells que tenen algun tipus de discapacitat. Al Gener d'enguany va entrar en vigor la Llei d'Accessibilitat per a les Administracions Públiques i si **quelcom** es pot assegurar és que era una Llei anunciada amb suficient antelació ja que estava prevista des de 2002, **darrere de** la publicació de la LSSI (Llei de Societat de la Informació).

Des de la Fundació CTIC, i com resultat de la nostra especialització en estandardització web i específicament en l'àmbit de l'accessibilitat, hem observat en els últims anys un acostament general cap a la Llei, sobretot en els mesos anteriors a la seua entrada en vigor, sent la paraula intranquil·litat la que potser millor defineix la situació actual. Val més això que res.

Però qual és el grau de compliment? Quins són els problemes per a la seua aplicació? Quina és la sensibilitat política al compliment de la mateixa? Quina responsabilitat tenen les empreses tecnològiques que presten servicis a les Administracions Públiques en servicis electrònics? Quins són les mesures legals per a garantir l'aplicació de la Llei? Intentaré aportar algunes llums que ens ajuden a interpretar la situació creada des de l'entrada en vigor de la Llei.

El grau de compliment de la Llei d'Accessibilitat per part de l'administracions públiques és en general deficient. Una simple aplicació de la ferramenta d'avaluació d'errors automàtics TAW, desenvolupada per la Unitat d'Accessibilitat de CTIC i en la que es basen la major part dels informes publicats de situació, ens proporcionarà **proves** evidents. No obstant això, i curiosament, la causa no és la falta de sensibilitat política dels que governeu les Administracions públiques, ni són ells els que major responsabilitat tenen en la situació (que la tenen). Les Administracions **senten** la pressió de la Llei, encara que són coneixedores que esta no preveu, almenys de moment, **sancions** per incompliment. I potser no es necessiten mesures sancionadores, encara que alguns països ja les han posat en marxa, sinó que la verdadera pressió començarà a arribar de la pròpia opinió pública i de la major sensibilitat dels mitjans de comunicació cap estes qüestions. Però una cosa és sentir la pressió de la Llei i una altra interioritzar la necessitat construir servicis públics electrònics accessibles. Si la necessitat estiguera interioritzada, les pàgines web dels principals partits polítics, per exemple, serien accessibles i no ho són.

En gran manera la pilota està en el ràfol de les empreses tecnològiques. Les ferramentes de generació de **portals** i de gestió de continguts actuals, excepte rares i honroses excepcions, no generen arquitectures accessibles. Les Administracions demanden a les empreses proveïdores de servicis tecnològics llocs web accessibles, però estes amb excessiva freqüència desconeixen les pautes d'estandardització necessàries per a això. Es tracta de les "Pautes d'accessibilitat per a contingut Web" creades per la iniciativa WAI del W3C, que és el consorci reconegut internacionalment com a generador de la tecnologia de suport perquè la Web siga universal i **abast** el seu màxim potencial. En altres casos, simplement no es poden aplicar les pautes WAI a les ferramentes de generació de **portals** i continguts perquè tècnicament és impossible.

El problema de fons és que les empreses tecnològiques continuen entenent la construcció del programari com a caixes negres (es presenta el producte però no es diu quins són els seus ingredients) i el coneixement per a la construcció d'arquitectures estandarditzada deixa molt a desitjar. En alguns casos, la situació s'agreuja. S'estan oferint a xicotets ajuntaments servicis basats en productes comercials de conegudes multinacionals com la solució als seus **portals** del ciutadà a posta de l'incompliment de les pautes d'accessibilitat.

Curiosament, i encara que la Llei obliga només a les Administracions Públiques al compliment de l'accessibilitat web, alguns sectors d'activitat com la banca s'estan mostrant molt sensibles al problema. I és lògic. La banca electrònica presta servicis al ciutadà i els discapacitats són també els seus clients.

Però a pesar del que s'ha dit, tot apunta que s'està produint un canvi de **direcció**, en el sentit correcte. I açò és l'important. Les Administracions són les que pressionen al sector tecnològic perquè els done resposta, encara que realment haguera de ser el sector qui s'avançara aportant solucions. I el sector tecnològic, pressionat, està buscant solucions en organismes especialitzats, en la formació dels seus desenvolupadors i en l'acceleració de l'amortització de les seues ferramentes actuals per a iniciar la construcció o reconstrucció d'altres que sí que generen continguts accessibles.

Tot indica que el concepte encunyat pel creador del Web i director general del Consorci W3C, Tim **Berners-Lee**, en el sentit de construir una web d'accés universal, haguera de ser un camí irreversible. La qüestió és la velocitat. Accelerem entre tots.

7.2 .Cap de les pàgines dels governs autònoms és accessible per als discapacitats

ELPAIS.ÉS/EFE - Madrid
ELPAIS.ÉS - 26-12-2005

Cap dels **portals** d'Internet dels governs autònoms complix els mínims exigits d'accessibilitat per a discapacitats i només el de Múrcia **aconsegueix** un 50% en la valoració conjunta d'anàlisi tècnica i experiència d'usuaris en el seu ús, mentres que la web de Cantàbria és la pitjor valorada. (11,4%).

Estes són algunes de les conclusions del tercer informe de l'Observatori d'Infoaccessibilidad de Discapnet, de la Fundació Onze, donades a conèixer hui cinc dies abans que expire, el pròxim 31 de desembre, el termini legal per a adequar els continguts dels servicis públics oferits a través de la web als criteris d'accessibilitat.

Abans de final d'any, les pàgines de les administracions públiques espanyoles estan obligades a garantir l'accessibilitat a qualsevol ciutadà. Discapacitat o no, tot el món ha de poder utilitzar ordinadors, telèfons i altres tecnologies.

La Comissió Europea també ha demanat, tenint en compte l'envelliment de la població i als ciutadans discapacitats, que es fomenti la fabricació i distribució de dispositius que amplien les pantalles dels ordinadors per a persones amb pèrdua parcial de la visió, traductors de so a text per a sords o pantalles amb sistema Braille i simuladors de textures i formes per a cegos

A Espanya, cap dels **portals** autonòmics analitzats complix els mínims exigits i només Múrcia **aconsegueix** un 50%.

Madrid, Euskadi i Castella-La Manxa obtenen puntuacions conjuntes per damunt del 40%, mentres que la Generalitat Valenciana, Illes Balears i Castella i Lleó no **aconsequen** una valoració conjunta del 30%.

Els resultats de l'anàlisi tècnica reflecteixen que tampoc cap dels llocs analitzats **aconsegueix** el 50% de satisfacció i la mitjana se situa entorn d'un 24,4%.

El millor comportament en este aspecte **ho obté** el **portal** de la regió de Múrcia, amb un percentatge d'èxits de 47,62%.

Més de 3 punts percentuals per davall se situa el de la Comunitat de Madrid (44,4%), seguit dels **portals** de Catalunya i Euskadi (ambdós amb el 37,5%).

En el **pol** oposat, els que pitjor percentatge d'èxit han **aconseguit** són els **portals** de La Rioja (7,89%), Cantàbria (11,4%) i Extremadura (13,5%).

Pel que fa a la perspectiva dels usuaris, el **portal** d'Astúries ha sigut el millor valorat amb un 58,8% de grau de satisfacció, enfront dels de Catalunya i València que han obtingut els percentatges més baixos (26,6% i 33,8%, respectivament).

Criteris

Els responsables de l'estudi **afirmen** en una nota de premsa que les dificultats del canvi d'idioma o la impossibilitat de realitzar busques en més idiomes que el de l'oficial del lloc pot ser la causa dels resultats **registrats** en els **portals** de Catalunya i València.

En este capítol, després del d'Astúries se situa el **portal** de Castella-La Manxa (57,2%), Múrcia i La Rioja (53,8%), Galícia (52,2%), Cantàbria (51,6%) i Euskadi (51,1%).

La resta dels **portals** no **aconseguixen** el 50% en el percentatge de satisfacció i la mitjana se situa en un 47% de grau de satisfacció.

Balears obté un 40,5% de satisfacció, Castella i Lleó un 41,1% i Navarra un 41,6 %.

Entorn de la mitjana de percentual es troben Aragó amb un 45%, Canàries amb un 46,6%, Andalusia i Extremadura, ambdós amb 47,7% i Madrid amb un 49,4%.

L'Estudi de la Infoaccessibilidad de Discapnet combina l'anàlisi tècnica de 12 criteris l'incompliment del qual perjudica l'accessibilitat web com a descripció d'imatges, **etiquetatge** de formularis o **ús** de marcs, junt amb l'experiència i valoració d'usuaris amb distintes discapacitats.

8. SOLIDARITAT.

Els **laptops** de Negroponte costaren més de 100 dòlars

08/04/2006 - 16:55
NOTICIASDOT, IBLNEWS

El projecte "Un portàtil per a cada xiquet" pot quedar **embossat** darrere d'anunciar-se que el cost dels ordinadors serà un 35% més car del que preveu.

Durant la seua intervenció en la conferència LinuxWorld en Boston, Negroponte va esmicolar l'estat del projecte i encara que va aconseguir animar a l'audiència amb els seus crítiques feia Microsoft i Intel, un bon nombre dels assistents van eixir amb la idea que este no va per bon camí.

Negroponte va començar explicant que set països i l'ONU donen el seu suport al projecte. S'han compromés deu milions d'unitats i les crítiques dels grans de la indústria no han aconseguit l'objectiu de desanimar els promotors

"Quan un té a ambdós damunt, un sap que està fent **quelcom** bé fet", va dir Negroponte, aconseguint l'aplaudiment dels centenars d'assistents a la seua conferència, tots ells seguidors del codi lliure i "enemics" del gegant de Seattle.

Nou disseny

Dita açò, el professor va exposar els problemes a què s'enfronta el projecte per a eixir avant.

En primer lloc, precisa d'un "Linux" més lleuger. Segons este, la distribució **originàriament** pensada és **demasido** pesada per a ser usat en este portàtil i fa falta una que requerisca menys recursos i memòria.

El portàtil, a més, ha de ser redissenyat. S'incorporarà un pedal per a generar electricitat que substituirà a l'original maneta del primer disseny.

I finalment en l'aspecte tècnic, el "portàtil" tindrà una configuració més semblant a una PDA que un PC: processador AMD de 500 MHz, 128 MB de RAM i memòria flaix de 512 MB en compte de disc rígid.

Més car

Davant de la sorpresa dels assistents, Negroponte va dir que els càlculs inicials fan preveure que el preu serà superior als 100 dòlars originals. En concret costarà 135 dòlars, aplicant-se que s'acoste als 100 dòlars en el 2008 i caiga als 50 dòlars en el 2010.

Competència xinesa i d'Intel

Amb estes perspectives el projecte de Negroponte podria morir abans d'haver aconseguit fabricar un sol **equip**. **Només** en el cas d'Argentina, per exemple, el cost dels equips

comandes s'incrementaria en 35 milions de dòlars.

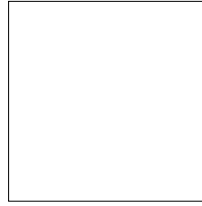
Xina va anunciar el seu propi pla (i per tant la seua retirada del projecte del MIT) basat en processadors Pentium III, molt més potents que els dissenyats pel professor.

A més, Intel també ha anunciat una línia de xips destinats a dotar a PCs de baix cost per a països en desenvolupament.

Massa problemes per a un projecte que mai ha comptat amb el suport de la indústria i que ja molts van criticar per la seua falta de realisme.

9. E-LEARNING

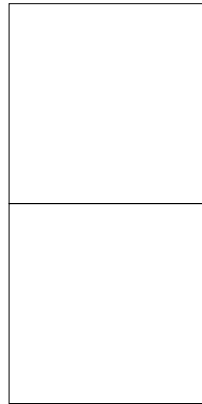
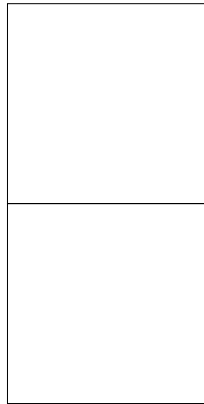
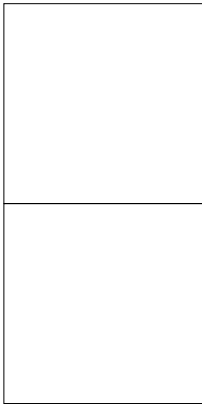
9. 1 L'auge de la formació per Internet

Centres públics i privats oferixen cursos a distància, amb un perfil d'estudiant *treinteañero* i amb treball

SUSANA HIDALGO

NEGOCIS - 01-01-2006

La majoria dels alumnes estan familiaritzats amb l'ús d'Internet. **(JOSÉ JORDÀ)**

Els principals motius dels usuaris per a fer els cursos són l'interés personal, el 'reciclatge' professional i la necessitat laboral

L'estudiant que segueix cursos a distància té entre 29 i 31 anys, té treball i estudia a les nits, segons les conclusions de *l'informe Formació a distància 2005* que ha realitzat el Centre d'Estudis Financers (CEF). L'informe també assenyala que l'estudiant a distància està familiaritzat amb l'ús d'Internet i les noves tecnologies. El CEF promou, junt amb el Centre d'Iniciatives Professionals (CIP) la futura Universitat a Distància de Madrid. A més, els centres públics també s'han llançat a les iniciatives *online*. Universitats com la Rei Joan Carles o la de La Rioja oferixen llicenciatures per Internet en Història de la Música o Dret.

L'informe Formació a Distància 2005 del Centre d'Estudis Financers (CEF) (www.cef.es) està basat en una enquesta feta a 900 alumnes d'este centre privat de formació amb seus a Madrid, Barcelona i València. La majoria dels enquestats, assenyala l'informe, va obtenir la informació sobre el curs que li interessava a través d'Internet i, amb el curs ja començat, el mig preferit per a comunicar-se amb el seu tutor és el corre electrònic.

"Hi ha un perfil molt definit de l'estudiant en la modalitat *online*. Es tracta de persones que, per la seua edat i la seua formació han crescut amb les noves tecnologies. Estan molt habituats a l'ús de l'ordinador i de les possibilitats d'Internet. Estes persones són els usuaris naturals de la formació a distància", explica Arturo de les Heras, subdirector del Cef. Els estudiants de cursos de formació per la Xarxa ronden la trentena, treballen i dediquen la nit a estudiar, segons l'estudi.

L'informe revela a més que el 63% de les persones que es decanten per un curs a distància **ho fa** "pels seus propis interessos personals". El "reciclatge professional" i la necessitat laboral són altres dels motius per a triar un curs a distància. Quant a les raons que hi ha darrere de l'elecció d'un centre en particular per a la realització d'un curs el prestigi del mateix junt amb el contingut del programa són els factors més determinants. El preu figura com l'element menys assenyalat.

"Crida l'atenció, quant a les motivacions dels alumnes, que l'interés personal figure per damunt de les causes més directament relacionades amb el treball. Açò

Revela que els alumnes de formació a distància tenen en molt alta consideració el seu propi desenrotllament personal i professional, amb una perspectiva a llarg termini, més que a curt", assenjala de les Heras.

A banda de l'oferta privada, hi ha universitats públiques que oferixen cursos, i inclús llicenciatures *online*. La Universitat de la Rioja també té un campus virtual des del curs 1999-2000 (www.campusvirtual.unirioja.es) on s'impartixen actualment dos titulacions en xarxa: llicenciatura en Història i Ciències de la Música i llicenciatura en Ciències del Treball.

En la Universitat Rei Joan Carles (www.urjc.es), a Madrid, funciona també des de fa dos anys un campus virtual. "El primer any el campus va servir com a arrancada, i els alumnes podien cursar per Internet assignatures optatives o de lliure configuració. Enguany hem impartit per primera vegada una llicenciatura, en Dret *online*", explica Francisco Blanco, vicerector d'instituts i centres universitaris de la Rei Joan Carles.

La llicenciatura de Dret *en línia* d'esta universitat madrilenya dura el mateix que la presencial: cinc anys. "El programa també és el mateix, així que l'estudiant que vol es pot canviar d'una carrera a una altra, la convalidació és automàtica. Inclús pot tornar a canviar-se una altra vegada d'un sistema d'estudi a l'altre", explica Blanco. Els estudiants poden consultar el material didàctic en Internet, participar en fòrums de discussió i **chatear** en temps **real** amb els professors. Tot es fa per Internet, menys els exàmens, que són presencials. "En la llicenciatura hi ha una vintena d'alumnes. Hi ha molts estudiants d'Enginyeria o Arquitectura que fan Dret *online* perquè per al seu futur treball necessitaran també coneixements jurídics", assenjala Blanco. Els professors de la llicenciatura per la Xarxa són els mateixos que els de la carrera presencial, però només els que han volgut presentar-se voluntaris. "Solen ser professors jòvens, que coneixen les noves tecnologies", conclou Blanco.

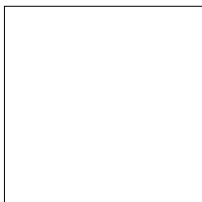
Universitat a distància

A més, a Madrid el Centre d'Estudis Financers (CEF) i el Centre d'Iniciatives Professionals (CIP) lideren la societat que promou la futura Universitat a Distància de Madrid (UDIMA). El CIP assegura en la seua pàgina web que la futura universitat a distància de Madrid, que està previst que en un futur tinga també una seu a Galícia, tindrà "una oferta virtual semblant a la de la Universitat Oberta de Catalunya, encara que optimitzant la qualitat-preu".

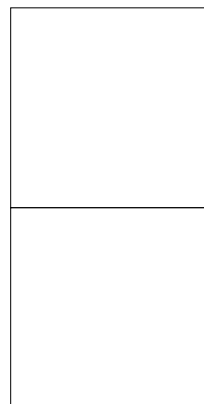
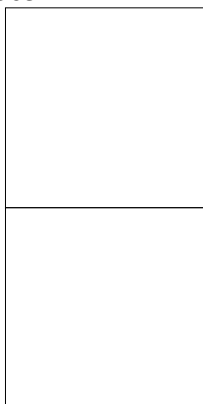
L'oferta *online* no sols arriba a l'àmbit universitari. Els xics i xiques andalusos poden estudiar cursos els seus de FP a través d'Internet. Actualment poden estudiar-se *en línia* els cicles de Gestió Comercial, Gestió del Transport, Informació i Comercialització Turística, **Agències** de Viatges i Desenvolupament d'Aplicacions Informàtiques. A estos títols se sumaran el pròxim curs els d'Administració i Finances, Educació Infantil i Prevenció de Riscos Professionals.

9. 2 Formació Professional a distància a través

d'Internet

M. M. - Sevilla
EL PAÍS - 20-12-2005

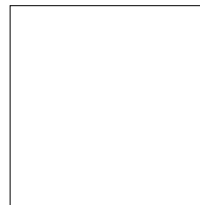
"Andalusia és l'única comunitat que oferix cursos de FP a través d'Internet. **Acabem** de firmar un conveni amb les conselleries d'Educació d'Extremadura, Castella-La Manxa, Aragó i Astúries per a cedir-los la nostra experiència en este camp", assegura la directora general de Formació Professional i Educació Permanent, María José Vázquez.

Actualment poden estudiar-se *on 'line'* els cicles Gestió Comercial, Gestió del Transport, Informació i Comercialització Turística, **Agències** de Viatges i Desenrotllament d'Aplicacions Informàtiques. A estos títols se sumaran el pròxim curs els d'Administració i Finances, Educació Infantil i Prevenció de Riscos Professionals.

"Una altra de les possibilitats per a aquells que vullguen obtindre algun tipus de titulació, però no necessàriament el cicle complet, són les matrícules parcials que permeten cobrir les places que queden vacants o en mòduls independents", afig Vázquez.

WEB SEMÀNTICA.

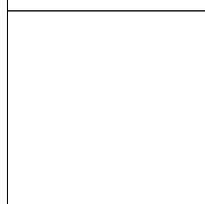
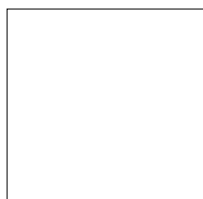
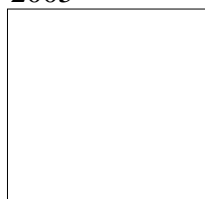
Projecte europeu impulsat per França i Alemanya

El projecte anunciat per Chirac a l'abril pretén evitar que la cultura no anglosaxona resulte danyada pel domini nord-americà de la Xarxa

ELPAIS.És / **AGÈNCIES** - Madrid

ELPAIS.És - 29-12-2005

Empreses i centres d'investigació de França i Alemanya presentaran al Gener el motor de busca Quaero, un projecte anunciat a l'abril per Jacques Chirac amb el que ambdós països insistixen en la idea que si vol sobreviure, la cultura que no prové de països anglosaxons ha de deixar de dependre tecnològicament dels EUA.

El projecte Quaero –Paraula que vol dir 'buscar' en llatí- **va ser** anunciat pel president francès, Jacques Chirac, durant un Consell de ministres franc-alemany que es va celebrar en Reims (nord-est de França) en el mes d'abril. Per això no és res estrany que la iniciativa estiga impulsada principalment per França i Alemanya. D'estos països provenen bona part de les empreses i centres educatius que s'han implicat en el desenrotllament del buscador, com France TELECOM, Deutsche Telekom, INRIA, INA, Thomson, o la Universitat de Karlsruhe.

També participen en la iniciativa uns quants instituts de busca i proveïdors de continguts, que contribuiran a aconseguir l'objectiu declarat del projecte: reunir les tecnologies necessàries per a crear un motor de busca que permeti localitzar documents en format fotogràfic, vídeo, àudio i text. Per a **aconseguir-ho**, el buscador utilitzarà tècniques avançades de transcripció, **indexación** i traducció automàtica de documents audiovisuals plurilingües.

Serge Travert, que lidera el projecte en Thompson, explicava a l'octubre a *The Telegraph* que el buscador no serà desenrotllat des de zero, sinó que per a **posar-ho** en marxa s'utilitzarà "ciència i tecnologia que ja existixen tant a França com a Alemanya". El diari britànic **afirma** que el projecte no **compte** encara formalment amb un **pressupost**, però que serà finançat de forma conjunta per les empreses que participen en ell i pels governs europeus.

Contra la uniformitat cultural

Pareix clar que este projecte, com el de crear una biblioteca digital europea que competisca amb 'Google Print', està encaminat a restar influència als continguts nord-americans o anglosaxons, a qui els buscadors d'empreses dels EUA donarien més rellevància en els seus resultats que als de l'Europa continental.

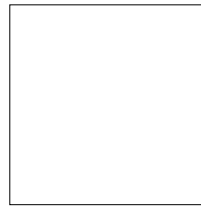
"Estem immersos en una competició global per la supremacia tecnològica. A França, a Europa, **la qual cosa** està en joc és el nostre poder", va dir a l'abril Chirac quan va anunciar que s'uniria a Alemanya per a crear Quaero. "La Cultura no és una mercaderia un no pot deixar-se a les cegues forces del mercat. Hem de defendre amb força la

Diversitat mundial de cultures davant de l'amenaça de la uniformitat", **afirme** el president francès en una altra intervenció d'enguany.

Europa no és l'única preocupada per com l'hegemonia nord-americana en el marc dels buscadors d'Internet pot afectar la seua cultura. Japó ha anunciat un projecte per a desenrotllar un motor de busca nacional que serà recolzat per empreses com Fujitsu, Nec i Matsushita i que pretén fer ombra a Google, encara que també a Yahoo i a MSN, el buscador de Microsoft.

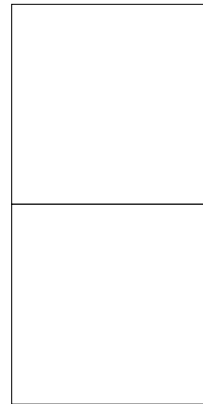
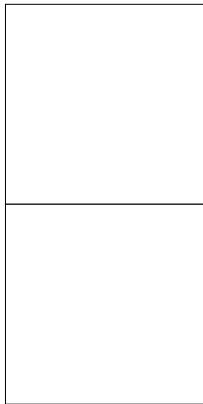
10.2 Cap a una 'web' que entenga a l'usuari

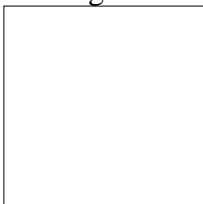
Científics espanyols treballen en un projecte europeu de xarxa semánticacon bases de dades de biomedicina

ALICIA RIVERA - Madrid

EL PAÍS - 22-02-2006

Marco Schorlemmer (dreta), junt amb altres científics de l'Institut d'Investigació en Intel·ligència Artificial, a Barcelona. **(JORDI BARRERASCERN)**

La tecnologia s'assajarà en sistemes d'emergència en catàstrofes
Els ordinadors podran demanar-se explicacions mútuament

Quantes vegades un desitjaria que l'ordinador diguera: "Ja entenc el que vols dir"? Moltes, especialment quan es tracta de buscar informació en la *world wide web* (la xarxa de les tres w: www) i un no té clar quina paraula exactament produirà el resultat desitjat. Llavors, seria magnífic que els ordinadors tingueren una certa capacitat de comprensió, que reaccionaren correctament davant del sentit figurat d'un terme i que no exigiren **precisar** totes les condicions de busca per a donar el resultat. Si els ordinadors aconseguixen dialogar entre si sobre el significat de la informació que tenen, la *web* farà un salt qualitatiu cap a un sistema més eficaç en l'intercanvi global de dades.

Este pas avant de la *web* està ja en l'horitzó, i una tecnologia que deu **fer-ho** possible és l'anomenada *web semàntica*, àrea en què investiguen des de fa uns anys experts en tot el món. A Europa, acaba d'arrancar un nou projecte internacional sobre *web semàntica* denominat OpenKnowledge. Compta amb un finançament de quatre milions d'euros del Programa Marco europeu i, **davall** la coordinació de Dave Robertson (Universitat d'Edimburg), participen en ell destacats investigadors d'uns quants països, inclòs el físic britànic Tim **Berners-Lee**, inventor de la *world wide web* en la dècada dels huitanta. Per part espanyola integren OpenKnowledge especialistes del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), coordinats per Marco Schorlemmer, de l'Institut d'Investigació d'Intel·ligència Artificial (IIIA), a Barcelona.

"Ara, en la *web* tots hem d'utilitzar els mateixos termes o la comunicació **falla**", explica Schorlemmer. "Però si les màquines tingueren capacitat de parlar entre si d'igual a igual, amb un protocol que permetera als ordinadors demanar-se aclariments -'açò no **ho entenc**, **explica-m'ho**'- la comunicació entre ells milloraria. Si les màquines tenen capacitat d'entaular este diàleg poden manejar la informació per continguts semàntics pròxims i no sols per continguts lèxicament iguals". Esta és la idea bàsica de la *web semàntica*.

Perquè els ordinadors aconseguisquen esta comprensió mútua, és necessari que les dades en la *web* porten meta-informació, dades addicionals als visibles, i en el desenrotllament de la

Web semàntica s'està fent molt d'esforç en una codificació del llenguatge que permeta a les màquines processar-la.

En realitat, un buscador com el popular Google està ja molt bé, és capaç de trobar les paraules clau que se **li introduïxen** com a criteri de busca en milions de documents. Llavors, què deu aportar de nou la *web semàntica* a l'usuari? "Millors busques d'informació, millor enfocades, millor seleccionades per la seua rellevància i amb resultats més precisos", respon Ramón López de Mántaras, director adjunt de l'IIIA. I posa un cas senzill: "Es podrà buscar en la xarxa, per exemple, amb el criteri de 'pel·lícules que tracten de tal o qual contingut' i no necessàriament pel nom exacte de la pel·lícula o del director".

Cal tindre en compte que un bon programa buscador presenta els resultats d'una consulta amb un cert orde, però establert amb dades estadístiques -com el nombre més gran de consultes d'una pàgina o les vegades que conté la paraula buscada- i no perquè *entenga* la pregunta.

"La major part dels continguts de la web esta dissenyada perquè els humans la lligen, no perquè la manipulen programes d'ordinador amb sentit", escrivia **Berners-Lee** en *Scientific American*. "La web semàntica proporcionarà estructura al significat del contingut de les pàgines web, creant un entorn en què els agents de programari, rastrejant de pàgina en pàgina, puguen realment realitzar **funcions** avançades per als usuaris".

Schorlemmer posa un exemple: "Un pot buscar amb Google 'imatges de persones rient', i obtindrà com resultat moltíssimes entrades. Però el sistema no sap que ha d'incloure 'dones contentes' o 'xiquets contentes', que són una subclasse de persones. Açò és el que ha de fer la

web semàntica". Per a això cal crear i adjuntar a la informació eixa informació addicional de forma estandarditzada que les màquines puguen manejar. L'estructura de diàleg entre ordinadors d'igual a igual és una clau del desenrotllament, és a dir, que les màquines puguen proporcionar i demanar informació en un diàleg constant i no, com ara majoritàriament, amb unes que sol·liciten la informació -de part de l'usuari- a altres que la tenen.

Els entusiastes de la *web semàntica* no dubten que suposarà un gran salt qualitatiu, però això no significa dir que els milions d'usuaris de la *web* es vagen a trobar de sobte amb un sistema d'ús radicalment nou. "No serà una *web* diferent d'utilitzar i s'implantarà a poc a poc", explica Schorlemmer. "Sobre la tecnologia actual s'anirà posant en marxa la nova capa de la xarxa semàntica i ambdós, l'actual i la nova, conviuran".

Esta nova forma de comunicació en la xarxa va mes allà: no es tracta només de millorar la capacitat de comprensió de les màquines i de facilitar la cooperació entre elles i els usuaris. També s'albira un nou horitzó de coneixement que sorgisca de la integració completa de continguts de documents i dades.

Un dels objectius concrets d'OpenKnowledge, en el que se centra el grup espanyol, combina els enfocaments de la computació amb la biomedicina. Es tracta de millorar, en col·laboració amb científics de l'Institut d'Investigacions Biomèdiques (CSIC), la capacitat de les màquines per a compartir informació de seqüències

Genètiques i [proteòmicas](#) que tenen els laboratoris, comenta Schorlemmer. Encara que eixes seqüències estiguen disponibles en la *web* actual, l'explotació que es fa és limitada perquè molta informació generada en els laboratoris no s'introdueix en bases de dades centralitzades i es rebutja. "Les tecnologies que es desenrotllaran en OpenKnowledge facilitaran el fer que eixa informació siga assequible a altres laboratoris a través de la interacció en una xarxa descentralitzada entre iguals", continua. Les tecnologies que es desenrotllen en el programa s'assajaran en bases de dades de biomedicina en laboratoris de Barcelona i d'Edimburg, d'una banda, i en sistemes d'emergència en catàstrofes, com els terratrèmols.

"El gran repte de la *web semàntica* és proporcionar un llenguatge que expresse tant les dades com les regles de raonament sobre les dades i que permeta l'exportació a la *web* de [les regles](#) de qualsevol sistema existent de representació del coneixement", ha explicat [Berners-Lee](#). I recorda: "L'objectiu és crear un mitjà universal d'intercanvi de dades que puguen ser compartits i processats tant per ferramentes automàtiques com per persones".

11. PLANTEJAMENTS DE GOVERNANÇA EN LA XARXA.

11.1 Els grans de la Xarxa lluiten per preservar la neutralitat d'Internet

07/06/2006 - 20:50
IBLNEWS, AGÈNCIES

Els gegants de la Xarxa s'han unit per a intentar preservar la neutralitat d'Internet, enfront dels principals d'accés de banda ampla com At&T o Verizon, que **planegen** oferir una alternativa més ràpida als que paguen més. Empreses com Google, Microsoft, **eBay**, Amazon o Apple volen mantindre la neutralitat: un mateix tracte dels proveïdors per a tots.

La mesura ha caigut en Internet com una bomba. La idea dels proveïdors de xarxes és cobrar una espècie de 'peatge' als llocs que vullguen una Xarxa més ràpida, **quelcom** així com dividir la pròpia Xarxa en dos: una lenta, una altra ràpida.

En un gest sense precedents, la presidenta d'**eBay**, Meg Whitman, va enviar un correu a més d'un milió de clients del popular setge de subhastes 'on *line*' en el que els demana que pressionen als polítics per a mantindre la neutralitat d'Internet, en un intent per evitar una possible discriminació.

Per la seua banda, el fundador i president de Google, Sergey Bri, es va reunir amb parlamentaris nord-americans per a advocar per una legislació que evite que els proveïdors d'accés a Internet cobren més als llocs si desitgen més velocitat en la Xarxa per als seus continguts.

Bri va reconèixer que les grans empreses com Google podrien tancar acords amb els propietaris de xarxes per a aconseguir comunicar eficientment el seu contingut, però va sostindre que els buscadors com Google només són valuosos si els usuaris poden tindre accés ràpid als llocs publicats en els resultats.

"La tesi és que alguns proveïdors de continguts pagaran per un servici de luxe. Per què pagaran? Únicament perquè ser generosos amb les empreses de telecomunicacions i xarxes?", es va preguntar Bri. "Supose que pagarien perquè d'una altra manera funcionarien més lents, o tal vegada deixarien de funcionar", va agregar.

A pesar de les mesures de pressió, es preveu que la **Cambra** de Representants vote un projecte de reforma de les telecomunicacions que no incloga cap protecció per a la neutralitat en la Xarxa.

No obstant això, este projecte obligarà a la Comissió Federal de Telecomunicacions a complir l'estatut de política sobre banda ampla de setembre del 2005, que diu que els consumidors tenen dret a accedir al contingut i les aplicacions de la seua elecció.

11.1 La CE aposta per un Internet gratuït contra l'exclusió social

02/05/2006 - 15:16
IBLNEWS, AGÈNCIES

La comissària europea per a la Societat de la Informació, Viviane Reding, es va declarar partidària de l'accés gratuït a Internet com una ferramenta per a lluitar contra l'exclusió social, al terme d'un fòrum ministerial entre països de la Unió Europea, Amèrica Llatina i el Carib.

"Hem d'unir els nostres esforços perquè Internet es convertisca en gratuït i en instrument de coneixement per al nombre més gran possible de persones i de lluita contra l'exclusió social", **va afirmar** Reding el dissabte en el seu discurs de clausura del IV Fòrum UE-Amèrica Llatina i Carib sobre la Societat de la Informació, celebrat a Lisboa.

Per a la comissària, "Europa constituïx una societat oberta, construïda en la diversitat cultural", on les noves tecnologies permeten "acostar ciutadans i coneixements". Per este motiu, "els instruments han de ser econòmics i accessibles", va afegir en referència a internet.

La declaració final del Fòrum, que serà presentada en la **cima** UE-Amèrica Llatina i el Carib que tindrà lloc a Viena els dies 11 i 12 de maig, subratlla la importància d'internet en la cohesió social i advoca per l'enfortiment de les relacions entre les xarxes d'informació de la UE i Llatinoamèrica.